

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU

posl br **St-4097/2016**

Stečajni vjerovnik :

HRVOJE ŠIMIĆ, Zagreb, Šenoina ulica 3 OIB 45735250142

PREDMET:

PRIJEDLOG ZA IZUZEĆEM STEČAJNOG SUCA

TRAŽI SE POSTUPANJE NADZOR STEČAJNOG UPRAVITELJA

Obavještava se naslovni sud, da je stečajni vjerovnik Hrvoje Šimić podnio tužbu radi utvrđenja

- ništetnim Ugovora o kratkoročnom kreditu br 47-40-59920-0 od 21. studenog 2006. godine koji su zaključili Tuženik ŠTEDBANKA d.d. u likvidaciji, Zagreb, Slavenska avenija 3, OIB: 58063088591 kao kreditor i Tuženik NOVABELA 1995 d.o.o. u stečaju, Zagreb, Vranovinski odvojak I, 2 OIB: 15286025904 kao korisnik kredita
- ništetnim Ugovora o kratkoročnom kreditu br 47-40-60220-0 od 15. prosinca 2006. godine koji su zaključili Tuženik ŠTEDBANKA d.d. u likvidaciji, Zagreb, Slavenska avenija 3, OIB: 58063088591 kao kreditor i Tuženik NOVABELA 1995 d.o.o. u stečaju, Zagreb, Vranovinski odvojak I, 2 OIB: 15286025904 kao korisnik kredita
- ništetnim Ugovora o kratkoročnom kreditu br 47-40-61130-0 od 28. veljače 2007. godine koji su zaključili Tuženik ŠTEDBANKA d.d. u likvidaciji, Zagreb, Slavenska avenija 3, OIB: 58063088591 kao kreditor i Tuženik NOVABELA 1995 d.o.o. u stečaju, Zagreb, Vranovinski odvojak I, 2 OIB: 15286025904 kao korisnik kredita
- ništetnim Ugovora o kratkoročnom kreditu br 47-40-61130-0 od 28. veljače 2007. godine koji su zaključili Tuženik ŠTEDBANKA d.d. u likvidaciji, Zagreb, Slavenska avenija 3, OIB: 58063088591 kao kreditor i Tuženik NOVABELA 1995 d.o.o. u stečaju, Zagreb, Vranovinski odvojak I, 2 OIB: 15286025904 kao korisnik kredita
- utvrđenja da postoji tražbina Tuženika NOVABELA 1995 d.o.o. u stečaju, Zagreb, Vranovinski odvojak I, 2 OIB: 15286025904 prema Tuženiku ŠTEDBANKA d.d. u likvidaciji, Zagreb, Slavenska avenija 3, OIB: 58063088591 u iznosu od 277.900,00 kn koja je dospjela 25. listopada 2016. godine pa se nalaže Tuženiku ŠTEDBANKA d.d. u likvidaciji, Zagreb, Slavenska avenija 3, OIB: 58063088591 da plati Tuženiku NOVABELA 1995 d.o.o. u stečaju, Zagreb, Vranovinski odvojak I, 2 OIB: 15286025904 od 277.900,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama od 26. listopada 2016. godine pa do plateža

Ovo zato jer je pravno shvaćanje iz Rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Rev. 3740/2018-7 od 4. ožujka 2020. godine „U ponovljenom postupku sud drugog stupnja će otkloniti bitnu povredu na koju mu je ukazano ovim rješenjem, imajući pri tom na umu i da je odredbom čl. 1021. ZOO propisano da se ugovorom o kreditu banka obvezuje staviti na raspolaganje određeni iznos novčanih sredstava, na određeno ili

neodređeno vrijeme za neku namjenu ili bez određene namjene, a korisnik se obvezuje banci plaćati ugovorene kamate i iskorišteni iznos novca u vrijeme i na način kako je ugovoreno. **Obveza plaćanja ugovorene kamate** kod drugih ugovora u pravilu nije **bitan sastojak ugovora, ali kod ugovora o kreditu** jeste jer je to naknada (cijena) koju korisnik plaća za to što mu je banka stavila na raspolaganje određeni iznos novčanih sredstava. Jednako je tako korisnik kredita dužan vratiti banci iskorišteni iznos novca u vrijeme i na način kako je ugovoreno pa je i ta odredba bitan sastojak ugovora o kreditu.“

Ponovno se ukazuje da je u Rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl PŽ-765/14-3 od 12. veljače 2014. godine iznesen je pravni stav cit:“Iako se prvostupanjski sud u svojoj odluci pogrešno pozvao na odredbu čl. 100.a st. 3. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/06, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08; dalje; OZ/08) koji se u konkretnom slučaju ne primjenjuje budući da je taj Zakon prestao važiti prije nego što je u konkretnom predmetu pokrenut postupak prodaje nekretnina, navedeno nije bilo od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja, jer i odredba čl. 107. st. 3. važećeg OZ-a sadržajno korespondira odredbi čl. 100.a st. 3. OZ/08 na kojeg se sud poziva.

Tako je odredbom čl. 107. st. 1. OZ-a propisano da ovrhovoditelj koji je kupac i jedini vjerovnik koji se namiruje iz kupovnine, nije dužan položiti kupovninu ako ona iznosi koliko i njegova ovršna tražbina ili manje. Prema tome, odredba o pravu na uračunavanje tražbine u kupovninu ovrhovoditelja koji je i kupac nekretnine koja se prodaje, primjenjuje se i u stečajnom postupku, pa tako razlučni vjerovnik koji je kupac nekretnine i jedini razlučni vjerovnik na predmetnoj nekretnini iz koje se namiruje kao žalitelj u konkretnom slučaju, nije dužan položiti kupovninu ako je njegova tražbina ista ili manja od kupovnine. Ako je kupovina viša od tražbine razlučnog vjerovnika, razlučni vjerovnik je dužan položiti razliku do punog iznosa kupovnine (čl. 107. st. 2. OZ-a).

Pobijano rješenje ne sadrži razloge o visini tražbine razlučnog vjerovnika (žalitelja), niti je tu odlučnu činjenicu moguće utvrditi iz dostavljenog dijela stečajnog spisa. Time je počinjena bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a zbog koje pobijanu odluku iz točke 3. izreke prvostupanjskog rješenja za sada nije moguće valjano ispitati budući da o odnosu tražbine razlučnog vjerovnika i postignute kupovnine ovisi odluka suda o tome hoće li razlučni vjerovnik biti dužan položiti kupovninu ili ne.

S tim u vezi, neosnovano je pozivanje prvostupanjskog suda na odredbu čl. 100.a st. 3. OZ/08 koja sadržajno korespondira važećoj odredbi čl. 107. st. 3. OZ-a, a u kojoj je propisano da se odredbe st. 1. i 2. ovoga članka (odredbe o oslobođenju polaganja kupovnine) primjenjuju i kad je kupac osoba koja se u ovršnom postupku namiruje prije svih ostalih vjerovnika koji imaju pravo na namirenje iz iste kupovnine, s time da je ona dužna položiti onaj iznos kupovnine koji odgovara iznosu troškova postupka na čiju naknadu imaju prvenstveno pravo druge osobe koje se namiruju iz kupovnine (čl. 113. OZ-a). To su prema odredbi čl. 113. OZ-a: 1.) troškovi ovršnoga postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji te 2.) porezi i druge pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodanu nekretninu.

Budući da je žalitelj kupac nekretnina i jedini razlučni vjerovnik na predmetnim nekretninama iz kojih se namiruje, a ne osoba koja se u stečajnom postupku namiruje prije svih ostalih vjerovnika koji imaju pravo na namirenje iz iste kupovnine, ocjena je ovog suda da citiranoj odredbi čl. 107. st. 3. OZ-a (ranije čl. 100.a st. 3. OZ/08) nema mjesta primjeni u konkretnom slučaju.

Nadalje, osnovano žalitelj ističe da je prvostupanjski sud određivanjem polaganja razlike kupovnine, a koja razlika se odnosi na namirenje troškova unovčenja nekretnina po pravilima iz čl. 170. SZ-a, počinio i daljnju bitnu povredu postupovnih odredaba o ovrsi na nekretninama koje se na odgovarajući način primjenjuju i kod prodaje nekretnina na kojima postoji razlučno pravo u stečajnom postupku (čl. 164. st. 1. SZ-a). Navedeno iz razloga što i kod prodaje nekretnina na kojima postoji razlučno pravo u stečajnom postupku, kao u konkretnom slučaju, sud nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine kupcu, određuje ročište za diobu kupovnine na kojem će se raspravljati o namirenju vjerovnika i drugih osoba koje postavljaju zahtjev za namirenje (čl. 124. OZ-a), dok će rješenje o namirenju donijeti tek nakon održanog ročišta za diobu (čl. 125. st. 1. OZ-a). Stečajni sudac će rješenjem o namirenju iz iznosa ostvarenog prodajom: 1. namiriti troškove unovčenja obračunate prema pravilima iz čl. 170. ovoga Zakona, 2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redosljedu predviđenom pravilima ovršnog postupka i 3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika (čl. 164.a st. 3. SZ-a). Prema tome, tek se rješenjem o namirenju donesenim nakon prethodno održanog ročišta za diobu kupovnine, a koje u konkretnom slučaju nije održano, odlučuje, između ostalog, i o namirenju troškova unovčenja u skladu s čl. 170. SZ-a. Ako je kupac bio oslobođen prethodnog polaganja kupovnine u smislu čl. 107. OZ-a, sud će u rješenju o namirenju odrediti rok u kojem će kupac biti dužan položiti iznos troškova unovčenja obračunatih u skladu s čl. 170. SZ-a. Tek na temelju pravomoćnog rješenja o dosudi nekretnine i potvrde stečajnog suca da je kupac položio kupovninu u skladu s rješenjem o namirenju, zemljišnoknjižni sud obaviti će upis prava vlasništva na dosuđenoj nekretnini te će odrediti da se brišu prava i tereti na nekretnini koji prestaju njezinom prodajom (arg. iz čl. 108. OZ-a).

Stoga je prvostupanjski sud određujući u pobijanome rješenju (točka 3. izreke) polaganje razlike kupovnine u visini utvrđenih troškova unovčenja prema pravilima iz čl. 170. SZ-a, bez provedbe prethodno opisanog postupka, počinio bitne povrede postupovnih odredaba koje su bile od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane točke 3. izreke prvostupanjskog rješenja.“

Traži se postupanje u smislu članka 26. Stečajnog zakona (NN 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 – dalje tekstu SZ) nad radom stečajnog upravitelja u svezi izvješća „Vjerovnik Štedbanka d.d. utvrđenu tražbinu je djelomično namirio u iznosu od 277.900,00 kn, i to prodajom nekretnine upisane u ZK odjel Zagreb, k.o. Stenjevec, zk.ul. 3705, kčbr. 243/14, kuća br. 2. i dvorište, ½ etažno vlasništvo E-1, u ovršnom postupku na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu, Ovr-1690/13.“ kad ne postoji rješenje o namirenju koje se donosi u stečajnom postupku.

Nadalje vezano za navode, „*stoga naglašavam da ovo izvješće podnosim isključivo na temelju preuzete dokumentacije i javno dostupnih podataka.*“ uputite stečajnog upravitelja je

- kazneno djela protiv javnog reda opisano u članku 321. kaznenog zakona uništavanje ili prikrivanje arhivskog gradiva te
- **kaznena djela protiv pravosuđa opisano u članku 306. kaznenog zakona** sprječavanje dokazivanja
- kaznena djela protiv službene dužnosti posisano u članku 291. kaznenog djela zlouporaba položaja i ovlasti

Ujedno ističem da su (ne)postupanjem stečajnog suca g Nikole Ribarića stekla sva obilježja povrede Kodeksa sudačke etike, o zakonitosti drugom prilikom.

/ Stoga obzirom da na neuredno obavljanje sudačke dužnosti podnosim ovime zahtjev za izuzećem stečajnog suca g Nikole Ribarića jer nije žalbe vjerovnika od 19.studenog 2019. godine na odlučivanje Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske - dakle dvije godine – pa očitom neurednom i nemarnim postupanje krši pravo stranka u stečajnom postupku, koji u konačnosti ima za posljedicu i kršenje prava na suđenje u razumnom roku te pravo na efikasno pravno sredstvo.

/ Kako niti predsjednik Trgovačkog suda u Zagrebu g Nino Radić očito neuredno (ne)obavlja poslove sudske uprave niti brine da se žalbe vjerovnika od 19.studenog 2019. godine dostavljene na Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, postoji opravdana sumnja da će povodom odlučivanja za izuzećem stečajnog suca g Nikole Ribarića postupati nemarno i protupravno zanemarujući prava stranka u ovom postupku osobito prava na suđenje u razumnom roku, prava na efikasno pravno sredstvo.

Sramota za stečajnog sudca i za predsjednika Trgovačkog suda u Zagrebu.
--

Stečajni vjerovnik:
HRVOJE ŠIMIĆ